

[Alfred Jensen.]

drejer sig om, som man har ydet på andre områder. Jeg har nævnt ejendomsskatterne, men jeg kunne lige så godt have nævnt formuebeskatningen.

Jeg skal med disse ord anbefale vort lille ændringsforslag til vedtagelse.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Der kan naturligvis siges meget om betimeligheden af ændringer i indkomstskattelovgivningen, og det er klart, at dette spørgsmål må tages op før eller senere. Som jeg flere gange har sagt her i det høje ting, er det også regeringens agt i det kommende sommerhalvår at tage vort skattesystem op til overvejelse på grundlag af det materiale, der findes i skattekommissionens betænkning.

Jeg må imidlertid overfor det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremhæve, at en ændring som den af ham nu foreslåede ikke kan sidestilles med den ændring, der blev gennemført i ejendomsskatteloven. En forhøjelse af det skattefrie fradrag på ejendomme er noget forholdsvis enkelt og overskueligt. Det har langt vidererækkende konsekvenser, hvis man griber ind i indkomstskattesystemet, og det kan der ikke være tale om i den nuværende situation. Det kan kun gøres, når det kan ses i en større sammenhæng, i forbindelse med en mere almindelig reformering af skattesystemet.

Jeg må med denne begrundelse afvise det stillede ændringsforslag og anbefale det høje tings medlemmer at stemme imod.

Alfred Jensen: Jeg kan ikke erkende rigtigheden af den højtærede finansministers ord om, at ændringsforslagets rækkevidde er uoverskuelig. Den er aldeles ikke uoverskuelig. Det, der vil ske, hvis ændringsforslaget vedtages, er, at man ajourfører fradragbeløbene, og det betyder, at staten får 100 eller 150 mill. kr. mindre i skat. Det er let overskueligt. Spørgsmålet er blot, om man har vilje til at gennemføre en sådan lettelse, eller man foretrækker at give skatteskruen en ekstra omdrejning overfor den del af samfundsborgerne, der har byrder nok i forvejen.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): At sætte skatteudskrivningen ned med 100

eller 150 mill. kr. er jo ikke noget, der svarer til øjeblikkets økonomiske situation. Hvis der overhovedet skulle være nogen mening i dette, måtte man kompensere det med andre foranstaltninger, som gik i modsat retning, og som begrænsede forbruget lige så meget, som en sådan skattenedsættelse ville stimulere forbruget, og at tilvejebringe en ordning herom skulle nok vise sig at være mere uoverskueligt og vanskeligt, end det ærede medlem vil erkende.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg kan absolut ikke erkende, at forbruget skal skæres ned på de pågældende områder, og jeg kan forsikre ministeren og det høje tings ærede medlemmer om, at de skatteydere, der lider hårdt under skattepresset, ejheller har den opfattelse. Men der kan iøvrigt, hvis man vil, foretages en omlægning af hele vor politik, og dermed også en omlægning af det behov, staten og samfundet har. Og ønsker man at udskrive mere i skat, findes der mulighed derfor, for aktieselskaberne og de, der har de store indkomster, har tjent så meget, at det vil være muligt at udskrive større skatter på dem, hvis samfundet skulle vise sig at have behov derfor.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 87 stemmer mod 16.

§§ 1—40

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling;
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg skal lade punkt 5 udgå af dagsordenen.

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1951 til 31. marts 1952.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2662; udvalgets ændringsforslag findes i tillæg B. sp. 577, bilagene til samme i tillæg B. sp. 773).